

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen):

Jeg skal anbefale til det høje Tings velvillige Behandling Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse. Forslaget angaar Vaccination mod Difteri. Det har hidtil i det væsentlige været saadan, at man har bekæmpet Difterien ved Isolation paa Hospitaler, men i de senere Aar har man tillige taget Vaccinationen i Brug saavel i Hovedstadskommunerne som i enkelte andre Kommuner Landet over. Denne Vaccination, der har taget Sigte paa Børn i Alderen 1—15 Aar, har været frivillig og gratis og er foretaget af de praktiserende Læger. De Resultater, som allerede er opnaaet i Forbindelse med den frivillige Børnevaccination i Hovedstadskommunerne, hvor Sygdommen i 1942 kun optraadte med en Hyppighed paa 17 pCt. af den, hvormed den gennemsnitligt optraadte i Aarene 1937—41, tyder paa, at Sygdommen ved en almindelig gennemført Vaccinationsordning for hele Landet maa kunne trænges meget stærkt tilbage. Da Difterien i Henhold til Epidemiloven er Genstand for vederlagsfri Behandling, vil en Tilbagegang i Sygdommen medføre meget væsentlige Besparelser for det offentlige. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at Staten, der i Henhold til Forsorgslovens § 64 refunderer Kommunerne Udgifterne vedrørende Personer, der er taget under offentlig eller vederlagsfri Behandling efter Epidemiloven, hidtil har haft en gennemsnitlig Udgift paa 450 000 Kr. om Aaret alene i Anledning af Behandling af Difteripatienter.

Hovedbestemmelsen i Loven gaar ud paa, at alle Børn og unge under 18 Aar skal have Adgang til gratis Vaccination mod Difteri. Jeg gør opmærksom paa, at i Lovforslaget, som det blev fremsat i Folketinget, havde vi sat Aldersgrænsen til 16 Aar; men under Behandlingen i Folketinget blev der fremsat Ønske om at faa denne Aldersgrænse forhøjet til 18 Aar, og dette er blevet vedtaget i Folketinget, saa at det Forslag, der nu er til Behandling her, angiver denne Aldersgrænse. Det er Kommunerne, der efter Forslaget skal sørge for at faa iværksat Vaccinationen, der overlades dem som en almindelig kommunal Funktion.

Selv om Forældre i Almindelighed sikkert er tilstrækkeligt interesserede i Vaccination af deres Børn — det har jo vist sig i de Kommuner, hvor en saadan Ordning har været gennemført —, er det rimeligt, at der, naar Sygdommen optræder

paa en meget ondartet Maade eller faar saa stor Udbredelse, at den efter Epidemiloven erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling, ogsaa er Adgang til at paabyde Vaccination i de paagældende Omraader, og da baade for Børn og voksne. En hertil sigtende Bestemmelse findes i Forslagets § 1, Stk. 2, svarende til den Ordning, der allerede gælder for Vaccination mod Kopper i Henhold til Loven af 1931.

Paa tilsvarende Maade, som det hidtil er sket, og svarende til den Ordning, der gælder i Henhold til Loven om Vaccination mod Kopper, foreslaas det i Lovforslagets § 2 at lade Staten bære Udgifterne ved Fremstillingen og Fordelingen af Vaccinen. Disse Udgifter andrager for Tiden 1. Kr. 35 Øre for hvert Barn, der vaccineres.

Det maa anses for at være af stor Betydning for Ordningens Gennemførelse i Praksis, at man kommer i direkte Forbindelse med Hjemmene, idet Vaccinationen bedst foretages i Barnets andet eller tredje Leveaar. Derfor er det Hensigten indtil videre at lade de praktiserende Læger udføre Vaccinationen, som det ogsaa hidtil er sket i de Kommuner, der allerede har indført Vaccination mod Difteri. Med Hensyn til Udgifterne til Lægernes Honorar foreslaas det i § 3, at Statskassen refunderer Kommunerne Halvdelen af disse Udgifter i Lighed med den Ordning af Udgiftsspørgsmaalet, som i øvrigt gælder for Foranstaltninger i Henhold til Epidemiloven, bortset fra Sygehusbehandling.

Endelig foreslaas det i § 5 at give Reglerne om Refusion af de Udgifter, som er en Følge af de allerede af Kommunerne iværksatte Børnevaccinationer, tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1942.

Som Difteriepidemien i Nørresundby viser, er der al mulig Grund til at lade Loven træde i Kraft snarest muligt, og derfor har jeg ogsaa søgt opnaaet, at Forslaget af Folketinget fik en hurtig Behandling. Jeg skal tillade mig at anbefale til dette høje Ting, at Forslaget gennemføres meget snart.

Th. Jensen: Paa mit Partis Vegne takker jeg den højtærede Indenrigsminister, fordi han har taget Initiativet til Fremsettelsen af Lovforslaget om Vaccination mod Difteri. I de senere Aar har der været Stigning i Difteritilfældene, og dette har skabt en vis Uro ude omkring i Befolkningen, i Særdeleshed i de Egne, som i de sidste Uger har været stærkt hærget af Sygdommen og har haft mange Dødsfald. Derfor er dette Lovforslag om tvungen Vaccination i ondartede Tilfælde velkommen. Ad-